

कर्मवि

भोजनं चोरयित्वा तु मन्त्रिका जायते नरः ।
 इत्यान्नचैव माञ्जरीलिलहचैव मूषिकः ।
 हृतं हत्वा च नकुलः काको मद्गुरमाभिमम् ।
 मधु हत्वा नरो दंशः पूषं हत्वा पिपीलिकः ।
 अथो हत्वा तु पापात्मा वायसः सम्प्रजायते ।
 धृते कांस्ये च हारीतः कपोतो वा प्रजायते ॥
 इत्वा तु काश्चनं भायं ह्यभियोनौ प्रजायते ।
 कार्पासिके हृते क्रौञ्चो वक्रिहर्ता वक्रस्तथा ॥
 मयूरो वर्णकं हत्वा शकं पञ्च जायते ।
 जीवन्नीवकर्ता याति रक्तवस्त्रापह्नरः ॥
 कुकुन्दरिः शुभान् गन्धान् वंशं हत्वा शशो भवेत् ॥
 घण्टः कलापहरणे काण्डकृत् काण्डकीटकः ।
 एव्यापहृद्दिरिदं पशुर्वापह्नरः ।
 शकहर्ता च हारीतस्तोयहर्ता च चातकः ॥
 गृहह्नरकान् गत्वा रौरवादीन् सुदारुणान् ।
 दृशगुणमलतावल्लीवकमारतरुतां व्रजेत् ॥
 एष एव क्रमो दृष्टो गोसुवर्णादिहारिणां ।
 विद्यापहारी मूकश्च गत्वा च नरकान् वहन् ॥
 असमिद्धेऽप्यौ ज्ञते च मन्दाभिः सम्प्रजायते ।
 परनिन्दा कृतघ्नत्वं परमस्माविघातनम् ।
 नैष्ठुर्यं निर्दयत्वञ्च परदारोपसेवनम् ।
 परस्वहरणाशौचं देवतानाञ्च कुत्सनम् ॥
 निरुक्त्य वक्ष्यं नृणां कार्पासञ्च नृणां बुधः ।
 उपलक्षणादि जानीयात् मुक्तानां नरकादसु ।
 दयामृतेषु सम्वादः परलोकं प्रतिक्रिया ।

कर्मवि

सत्त्वं हितार्थता चोक्तिर्वेदप्रामाण्यदर्शनम् ।
 गुणदेवर्षिपूजा च केवलं साधुसङ्गमः ।
 सक्रियाभ्यसनं मैत्री स्वर्गिणां लक्षणं विदुः ।
 अष्टाङ्गयोगविज्ञानात् प्राप्नोत्यावन्तिकं फलम् ॥
 इति गारुडे कर्मविपाकः २२६ अध्यायः ॥
 शातातपभृगुभरतोक्तः पापरोगप्रायश्चित्तानां
 विवरणप्रथमः । प्रायश्चित्तविहीनपापिनां नरकान्ते
 प्रतिजन्म तत्पापसूचितरोगयुक्तां शरीरं भवति ।
 नृणां दुष्कर्मिणा रोगा जपदेवाचनहोमदाना-
 दिभिः शर्म यान्ति ॥ महापातकजा रोगाः सप्त-
 जन्मसु जायन्ते । तद्यथा—कुष्ठम् । राजयक्ष्मा ।
 प्रमेहः । ग्रहणी । मूत्रकृच्छ्रम् । अस्त्ररी । कासः ।
 अतीसारः । भगन्दरः । दुष्टव्रणः । गण्डमाला ।
 पक्षाघातः । अक्षिनाशनम् । इत्यादयः । अत्र
 सम्पूर्णे प्रायश्चित्तम् ॥ * । उपपापोद्भवा रोगाः
 पञ्चजन्मसु जायन्ते । तद्यथा—जोषदरम् ।
 यक्ष्मा । शीघ्रा । शूलम् । व्रणः । श्वासः । जीर्णज्वरः ।
 कृद्भिः । भ्रमः । मोहः । गणयुहः । रक्ताब्जदम् ।
 विसर्पः । इत्यादयः । अत्र अर्द्धं प्रायश्चित्तम् ॥ * ।
 पापसमुद्भवा रोगाः त्रिषु जन्मसु जायन्ते ।
 तद्यथा—दण्डापतानकः । चित्रवपुः । कम्पः ।
 विचर्चिका । वल्लीकः । पुण्डरीकम् । इत्यादयः ।
 अत्र बर्होशं प्रायश्चित्तम् ॥ * । अतिपापात्
 अशं आधाः रोगा भवन्ति अन्ये वरुधा रोग-
 सङ्गराश्च ॥ * । अथ दानादिषु साधारणविधिः ।

कर्मवि

गोदाने सुशीला सवत्सा पयस्विनी गौः । वृषदाने
 शुक्लवस्त्रकाश्चनसहितः शुभोऽनुष्ठान् । भूदाने
 दशनिवत्तनपरिमिता भूः । सुवशादाने शतनिष्कं
 खर्गं तदूर्ध्वं वा । अश्वदाने उपस्करसहित-
 सुशीलाश्वः । महिषदाने खर्गायुधयुक्तमहिषी ।
 गजमहादाने सुवर्णपत्रसहितगजः । देवाचनं
 लक्षोच्चावचपुष्पदानम् । ब्राह्मणभोजने सहस्र-
 द्विजेषु मिष्टान्नदानम् । रुद्रजपे लक्षसङ्ख्याक-
 पुष्पकरणकन्यमकपूजनानन्तरं एकादशरुद्रजपः
 तद्दशांशसहस्रगुणहोमः वरुणमन्त्रैरभियेचनञ्च ।
 धान्यदाने षष्ठिसङ्ख्याकारी परिमितधान्यम् ।
 वस्त्रदाने कर्पूरमिश्रिततण्डुवस्त्रद्वयम् ॥ * ॥
 अथ प्रायश्चित्तग्रहणानुष्ठानादि । दश पक्षाष्ट-
 चतुरो वा ब्राह्मणानुपवेश्य तेषामनुज्ञया प्राय-
 श्चित्तमुपक्रम्य विष्णुं सम्पूज्य निजकाम्यया सङ्कल्प्य
 द्विजेषु धेनुं शक्तितो दक्षिणाञ्च दत्त्वा तान् वस्त्रा-
 लङ्ककयैरलङ्कृत्य दण्डप्रमाणेन प्रायश्चित्तं याचेत् ।
 तेषामनुज्ञया प्रायश्चित्तं यथाविधि कृत्वा परिपूर्णा-
 र्थान् तान् यथाविधि अर्चयित्वा तेषुऽनुष्ठामा-
 शिषञ्च प्रतिगृह्य ब्राह्मणान् भोजयित्वा वन्यभिः
 सह भोक्तव्यम् । इति शातातपीयकर्मविपाक-
 प्रथमाध्यायविवरणम् ॥ * । जन्मान्तरीयमहापातक-
 शेषचिह्नकुण्डलादिरोगाणां प्रायश्चित्तं पराक्रमतं
 महापातकादतिपातकस्य गुरुत्वात्तच्छेषजन्मगतं
 कुष्ठरोगस्य प्रायश्चित्तं द्विगुणम् । इति स्मार्त्ताः ॥ * ॥

अथ शातातपोक्तहिंसास्तेयाऽगम्यागमनाऽगतिप्रायश्चित्तानि क्रमेण लिखन्ते ॥

पापी	रोगी	प्रायश्चित्तम्
१ अज्ञघाती	१ अधिकाङ्गः	१ विचित्रवस्त्रयुक्ता अज्ञां दद्यात् ॥
२ अश्वहन्ता	२ वक्रतुण्डः	२ शतपलानि चन्दनानि दद्यात् ॥
३ उरभघाती	३ पाण्डुरोगी	३ ब्राह्मणाय पलपरिमितकस्तूरिकां दद्यात् ॥
४ उद्वहन्ता	४ विह्वतस्तरः	४ कर्पूरकं फलं दद्यात् ॥
५ काकघाती	५ कर्णहीनः	५ छण्यां गां दद्यात् ॥
६ काण्डहन्ता	६ रुद्रः	६ शुक्लवर्णवृषभं दद्यात् ॥
७ खरहन्ता	७ खररोमा	७ छण्डगुल्मिवत् प्रायश्चित्तं कुर्यात् ॥
८ गजघाती	८ सर्वकार्येष्वसिद्धार्थः	८ प्रासादं कारयित्वा गणेशप्रतिमां स्थापयेत् अथवा कुलस्थशाकैः पूषे च गण- शान्तिपूर्वकं लक्षसंख्यकगणेशमन्त्रं जपेत् ॥
९ गोत्रहा	९ कुष्ठी निर्बन्धश्च	९ शतप्राजापत्यनतश्चरित्वा ब्राह्मणाय भूमिं दक्षिणां दत्त्वा भारतं गृह्णयात् ॥
१० गोवधी	१० कुष्ठी	१० पञ्चपञ्चवसंयुक्तपञ्चवर्गसमन्वितरक्तचन्दनलिताङ्गरक्तपुष्पाम्बरान्वितकरत्तकुम्भं द- क्षिणस्यां दिशि संस्थाप्य तत्र तिलधूर्णपूरितताम्रपात्रं विन्यस्य तदुपरि निष्कमितसुवर्ण- निर्मितयमदेवं एरुहसुक्तमन्त्रेण संपूज्य पापं मे शान्तयामिति प्रार्थयेत् । ततः सामविद् ब्राह्मणस्य कलसे सामपारायणं कुर्यात् । ततो दशांशं सर्षपं दत्त्वा पात्रमाल्याभि- येचनं कुर्यात् । ततो “यमोऽपि महिषारूढो दण्डपाणिर्भयानकः । दक्षिणाशापतिर्देवो मम पापं व्यपोहतु” इति मन्त्रेण यजमानो यमं विष्टव्यं तं आचार्याय निवेद्य सङ्कलि- माचरेत् ॥
११ तरुहन्ता	११ नेकरुक्षः	११ गुल्मयो धेनुं दद्यात् ॥